

1 MS / 26.02.2013.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR

Grupul Parlamentar al Partidului Democrat Liberal

16 / 85... / 25.02.2013

București

Către Biroul Permanent al Camerei Deputaților
Domnului Valeriu ZGONEA, Președintele Camerei Deputaților

Domnule Președinte,

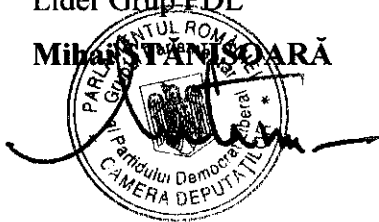
Subsemnații, deputați ai Grupului Parlamentar al Partidului Democrat Liberal, menționați în anexa la prezenta moțiune, în temeiul art. 112 din Constituția României și ale art. 160-166 din Regulamentul Camerei Deputaților, vă înaintăm spre dezbatere și adoptare prezenta moțiune simplă, intitulată:

„Guvernul Ponta – fabrică de șomeri”

Cu deosebită stimă,

Lider Grup PDL

Mihail STĂNIȘDARĂ

MOȚIUNE OLTCHIM

Guvernul Ponta – fabrică de șomeri

Doamnelor și domnilor deputați, domnule ministru al Economiei,

Uniunea Social Liberală a venit la putere prin Ponta și a rămas la putere promițând românilor că necazurile lor, oricare ar fi ele, se vor sfârși. A fost o promisiune făcută fiecărui român și o promisiune pe care USL deja a călcat-o în picioare pentru destui români. **Nu există însă români mai batjocoriți și mai umiliți în cele aproape 10 luni de guvernare USL decât muncitorii de la Oltchim.**

Din vina guvernelor Ponta 1 și Ponta 2, România are astăzi un **caz Oltchim**. Iar acest caz este radiografia perfectă a acestei guvernări: toată incompetența, toată demagogia, toată neglijența și tot cinismul USL sunt perfect ilustrate de involuția gravă a acestui important combinat petrochimic românesc. *Cazul Oltchim* este simbolul guvernării USL, al guvernării bazate pe minciună și amăgire, iar pericolul major este ca acesta să molipsească toată economia.

Cu siguranță, problemele Oltchim nu au început în luna mai 2012. Ceea ce s-a întâmplat însă de atunci încoace le-a adâncit ireversibil.

Una dintre **rădăcinile răului de la Oltchim** – alături de care îl găsim pe Victor Ponta, chiar dacă într-o poziție mai mică decât cea de azi – este decizia total greșită, lipsită de viziune, dăunătoare, din 2003, a privatizării Arpechim împreună cu Petrom. Arpechim era principala sursă de materie primă pentru Oltchim: 70% din producția Oltchim depindea de rafinăria și activitățile de petrochimie de la Arpechim Pitești, cu care combinatul din Râmnicu Vâlcea este conectat prin conducte.

Victor Ponta, secretar de stat și șeful Corpului de Control al Guvernului la acea vreme, nu a anchetat în niciun fel această tranzacție, realizată fără avizul CSAT și asupra căreia au planat de la început suspiciuni serioase. Dacă s-ar fi aplecat asupra tranzacției, am fi avut

probabil mai multe beneficii astăzi: pe lângă prevenirea problemelor actuale de la Oltchim, dezavantajul evident al statului român dat de redevențele înghețate până în anul 2014, am fi avut poate și prețuri mai scăzute la benzină și motorină.

În paralel, la Oltchim are loc o majorare de capital prin care sunt transformate în acțiuni datorii de circa 100 de milioane de euro ale combinatului față de AVAS, fără însă a se acorda drept de subscriere acționarilor minoritari. Această a doua greșală gravă în raport cu Oltchim va avea consecințe ulterioare, iar la solicitarea acționarilor minoritari instanța de judecată anulează majorarea de capital, combinatul începând să acumuleze datorii. În timpul guvernării Tăriceanu are loc reducerea capitalului social la Oltchim, operațiune al cărei efect este creșterea participației acționarului minoritar german PCC de la 2% la 17%. Un acționar minoritar ostil capătă astfel putere substanțială și va folosi această putere împotriva Oltchim și a intereselor industriei petrochimice românești, opunându-se unei noi majorări de capital. Mai mult decât atât, reclamă România la Comisia Europeană și blochează achiziția Arpechim de către Oltchim.

Prostiile la guvernare se plătesc, iar prostiile guvernelor Năstase și Tăriceanu ajung să coste scump România, chiar dacă rămân departe de costul uriaș al prostiilor recente ale guvernului Ponta.

Prețurile materiilor prime provenite de la Arpechim cresc dramatic la câțiva ani după privatizarea Petrom, în timp ce criza economică începută la sfârșitul lui 2007 reduce cererea și prețurile la produsele finite ale Oltchim. Combinatul acumulează datorii către Arpechim, iar OMV decide în cele din urmă, în noiembrie 2008, să închidă producția de la Arpechim, lipsind Oltchim de materia primă necesară.

Întregul an 2008 este marcat de probleme serioase la Oltchim, însă guvernul acelei perioade nu avea ochi pentru ele. Pentru PNL economia duduia, deci nu necesita probabil prea multă atenție, iar aliații săi din PSD erau ocupați să-i forțeze mâna premierului Tăriceanu pentru a smulge constant fonduri destinate clientelei pesediste din administrația locală. Datoriile Oltchim au crescut enorm în 2008, ajungând la finalul anului la suma de 1,62 miliarde lei (cu peste 60% față de nivelul datoriilor de la sfârșitul anului 2007). Dintr-o

companie care făcuse profit cu câțiva ani în urmă, 2005 și 2006, Oltchim ajunge la datorii de sute de milioane de euro. În aceste condiții, băncile creditoare devin mai severe și solicită garanții sporite și dobânzi mai mari. Dacă în 2007 cheltuielile Oltchim cu dobânzile erau de 51 milioane lei, în 2011 ele au ajuns la 105 milioane lei.

Doamnelor și domnilor, **în perioada guvernării PDL s-au făcut eforturi serioase pentru rezolvarea situației combinatului.** Vorbim în primul rând de preluarea de către Oltchim a platformei petrochimice de la Arpechim de la Petrom: la începutul anului 2010 tranzacția se perfectează pentru un preț de 60 de milioane de euro. Oltchim și Arpechim primesc astfel o șansă. În paralel, pentru a recâștiga controlul și a scăpa de șicanele acționarului minoritar ostil, **guvernul demarează procedura de conversie a datoriilor statului și principalilor creditori în acțiuni și cere avizul Comisiei Europene.** Combinatul funcționează în continuare în pierdere, dar locurile de muncă sunt menținute și lucrurile avansează în direcția corectă: **PRIVATIZAREA INTEGRATĂ.**

În 2011, guvernul PDL a încheiat un contract de consultanță cu societatea Pricewaterhouse Coopers în vederea privatizării Oltchim. Consultantul a pus la dispoziția guvernului o strategie de privatizare cu următoarele recomandări de bază:

- investitor strategic pentru privatizare
- conversie prealabilă obligatorie a creanței AVAS în acțiuni
- integrarea rafinăriei Arpechim în procesul de privatizare (cu implicarea statului pentru preluarea prin negociere de la OMV Petrom)
- două etape de privatizare:
 - a) depunerea de oferte publice neangajante în prima etapă;
 - b) licitația cu oferte în plic în cea de-a doua etapă.

Aceasta era calea corectă pentru privatizare, iar respectarea acestor etape era esențială pentru a fi asigurat un proces de privatizare serios, transparent și de succes. Guvernarea PDL se angajase pe acest drum: s-a publicat anunțul privind condițiile de depunere a ofertei publice neangajante, iar până la termenul limită din luna aprilie au fost depuse 4 oferte,

serioase. Existau deci toate premisele pentru reușita privatizării, mai ales că în luna martie 2012 Comisia Europeană aprobase conversia creanței AVAS în acțiuni.

Stimați colegi,

Instalarea USL la putere și venirea domnului Victor Ponta la Palatul Victoria a întrerupt brutal acest parcurs, guvernul USL bătându-și joc de toate progresele făcute până atunci. În loc să ia lucrurile din punctul în care au fost lăsate de guvernarea PDL, în aprilie 2012, guvernul Ponta lasă baltă Oltchimul. Secretarul de stat Nicolae Rotileanu, consilierul personal al ministrului Economiei Mihai Șaptefrați și directorul Direcției Juridice Toma Costreie – apropiați ai ministrului Economiei de la acea vreme, Daniel Chițoiu – au refuzat să participe la orice ședință a Consiliului de Administrație al Oltchim, iar în termen de o lună și-au depus demisiile din calitatea de membri ai acestui Consiliu. Au boicotat deliberat ședințele de Consiliu la Oltchim. Oare de ce?

Guvernul Ponta, după ce a aruncat în aer calendarul privatizării, pare a semna la întoarcerea la normalitate prin adoptarea în data de 7 august 2012 a unui Memorandum în care preia integral strategia de privatizare recomandată de societatea Pricewaterhouse Coopers. Luciditatea avea să țină însă foarte puțin, fiindcă un nou Memorandum al guvernului – adoptat la două săptămâni distanță, pe 23 august 2012 – schimbă radical strategia de privatizare. Și incompetent, și prost sfătuit, și total dezinteresat, premierul Ponta își pune semnătura pe o “soluție atipică”, așa cum descrie noul Memorandum ceea ce la scurt timp avea să devină catastrofa tele-privatizării Oltchim.

Nici până astăzi nu am primit o explicație despre schimbarea de strategie care a provocat **eșecul răsunător al privatizării**. Care au fost argumentele domnilor Victor Ponta, Daniel Chițoiu și Remus Vulpescu prin care să se justifice renunțarea la conversia creanței AVAS în acțiuni (obținută atât de greu de guvernarea PDL) și devierea gravă de la strategia de privatizare propusă de consultanți, prin care Oltchimul primea cea mai bună șansă posibilă pentru privatizare și care, culmea, fusese inițial acceptată de guvernul Ponta? Vă rugăm, domnilor de la USL, să nu ne fluturați povestea cu presiunile FMI. Dacă FMI v-a cerut să

faceți lucruri proaste, domnule Ponta, ar fi trebuit să refuzați. Credem însă că această prostie vă aparține, e originală, e neplagiată!

Totul a fost ghidonat doar pentru a obține capital electoral, nicidecum capital necesar funcționării combinatului și salvării locurilor de muncă.

Lunile verii trecute au fost luni negre pentru Oltchim, în care lucrurile s-au degradat accelerat: Electrica S.A. oprește furnizarea energiei electrice și combinatul își oprește activitatea din cauza datoriilor mari. Se propune un plan de eşalonare a datoriilor în 3 variante, dar niciuna nu este acceptată de Ministerul Economiei. Vechea conducere își dă demisia, gest care semnalează impasul grav în care se găsea Oltchimul, care va ajunge la finalul anului 2012 să acumuleze datorii de circa 800 de milioane de euro.

În această situație extrem de dificilă are loc **cel mai cinic moment din istoria privatizărilor românești: cercul sinistru al tele-privatizării “pe persoană fizică”**. Din nepricepere, din interes electoral sau din ambele, privatizarea Oltchim e demarată în pripă, prin scoaterea la vânzare a acțiunilor și a celor două creanțe, creanța Electrica și creanța AVAS. Greșeală gravă, care a complicat procesul privatizării, a împușinat numărul ofertanților și a dus la oferte parțiale: un ofertant a licitat pentru acțiuni și creanțe la pachet, altul a licitat pentru acțiuni și pentru creanța Electrica, iar ceilalți doi doar pentru acțiuni.

Greșeala cea mai mare a fost însă lipsa oricărui filtru serios pentru participarea la această licitație. Se putea înscrie practic oricine și doar o lacună de informare a făcut probabil să nu se prezinte la licitația pentru Oltchim și un oarecare cântăreț de manele, vreun fotbalist aflat în căutare de fani sau vreuna dintre tinerele din corpul de manechine al primarului Radu Mazăre. În mod cu totul previzibil, investitorii serioși, precum compania TISE, s-au ținut deoparte de acest circ penibil. Niciunul din cei 4 ofertanți inițiali serioși nu s-a prezentat.

Așa s-a pregătit, doamnelor și domnilor, momentul în care se decidea destinul uneia dintre cele mai mari companii din proprietatea statului român și a celor 3.297 de muncitori angajați acolo.

Cu toate aceste probleme grave de pregătire, licitația a primit undă verde din partea premierului Victor Ponta și a fost organizată de Oficiul Participațiilor Statului și Privatizării în Industrie. Evident, a fost o bombă de presă extraordinară, așa că ce mai contează, stimați guvernanți, că a fost și un **eșec economic absolut și o bătaie de joc uriașă la adresa muncitorilor de la combinat?! Circul a fost livrat în cantitatea corespunzătoare, senzaționalul Dan Diaconescu a licitat și a câștigat în direct, primind felicitările DJ-ului Remus Vulpescu și fiind asigurat că guvernul României așteaptă cu toată încrederea cele 45 de milioane de euro promise! Guvernul USL și-a bătut joc în direct de câteva mii de angajați ai Oltchim și, indirect, de 20 de milioane de români care au asistat uluiți la cacealmaua organizată de o instituție pretins serioasă.**

Ratarea privatizării Oltchim a lăsat România cu credibilitatea ruînată pentru că a încercat să vîndă un combinat la tarabă. Fondul Monetar Internațional, Comisia Europeană și Banca Mondială au putut constata că guvernul României nu e în stare să asigure condiții minime pentru o licitație decentă; o asemenea lipsă de profesionalism e foarte probabil unică în Europa.

Iată cum guvernarea Ponta, mergând pe urma guvernărilor mai vechi Năstase și Tăriceanu, a condus Oltchim spre dezastru. Vina USL nu este însă doar nepriceperea cu care a gestionat situația Oltchim. Guvernul USL se face vinovat de cinism și demagogie, pentru amăgirea celor 3.297 de angajați cărora le-a promis că va găsi soluții pentru ei. USL s-a folosit fără scrupule de disperarea angajaților de la Oltchim în campania electorală. Guvernul USL s-a jucat cu soarta a 3.297 de oameni, cărora le-a dat speranțe, apoi i-a adus în pragul disperării și pe care acum îi acuză cu cinism că sperie investitorii cu nemulțumirile lor.

Stimați colegi,

prezintă interes pentru această moțiune să trecem în revistă manifestările de demagogie și cinism ale guvernării USL, manifestări care au însoțit prăbușirea Oltchim.

Licitația de privatizare a Oltchim a stat sub semnul unei minciuni sfruntate marca Victor Ponta. În septembrie 2012, în ședință de guvern, primul ministru își lua un angajament ferm

în fața întregii țări: *Ministrul Chițoiu răspunde cu capul, viața și tot pentru privatizarea Oltchim*, asigura premierul. **Privatizarea a eșuat, dar singurii care au suferit consecințele au fost angajații Oltchim.** Ministrul Chițoiu nu doar că nu și-a pierdut funcția din guvernul Ponta 1, dar a fost chiar răsplătit cu un minister nou în guvernul Ponta 2. Primul ministru ne-a condamnat să beneficiem de « expertiza » domnului Chițoiu încă patru ani de acum încolo. Premiat a fost și președintele OPSPI, disc-jockey-ul Remus Vulpescu. După ce și-a dat demisia din acea funcție, el a fost numit consilier al ministrului Daniel Chițoiu. Administrația publică nu se poate lipsi, se pare, de serviciile neprețuite ale unui asemenea entertainer.

Apariția unui mare investitor la Oltchim a fost încă un balon de săpun produs de USL. Primul ministru și ministrul Economiei dădeau ca sigură venirea unui investitor strategic, lăsând să se înțeleagă că ar putea fi vorba chiar de compania rusă TISE, care își manifestase interesul pentru Oltchim. Acești investitori au fost puși pe fugă și nu știm dacă vor mai reveni vreodată.

După ratarea privatizării, Guvernul Ponta a promis un nou plan de salvare a Oltchim: *Guvernul își asumă responsabilitatea pentru repornirea activității la Oltchim, salvarea locurilor de muncă și pregătirea în condiții mult diferite și mult îmbunătățite a unei noi proceduri de privatizare*, spunea Victor Ponta în octombrie 2012. Era campanie electorală și nicio minciună nu a fost cruțată de Guvernul Ponta. **Eforturile pentru salvarea locurilor de muncă au rămas vorbe goale, sloganuri de campanie.** De-abia acum, în februarie 2013, după alegeri, primul ministru își recunoaște neputința: *“Oltchim nu va fi revitalizată la dimensiunea de 3.000 angajați.”*

Victor Ponta nu și-a făcut timp să vină la Oltchim vreme de 7 luni, cu toate că a fost invitat permanent.

Tot în campanie, USL a vorbit despre funcționarea combinatului la o capacitate de 65% până la mijlocul lunii decembrie, așa încât Oltchim să obțină profit. Dar au trecut alegerile și s-a șters totul cu buretele. Guvernul USL a dat iluzia angajaților Oltchim că se ocupă de soarta lor. De fapt, guvernul se ocupa doar de propria soartă: avea niște alegeri de câștigat și a decis că minciuna e cea mai simplă cale pentru a susține acel efort electoral.

Doamnelor și domnilor deputați,

vedem astăzi, cât se poate de limpede, ce s-a ales din toate “bunele intenții” ale Guvernului Ponta de dinainte de alegeri. Situația combinatului Oltchim a mers din rău în mai rău, iar **lovitura finală va fi dată în curând – insolvența și lichidarea**. Avem de-a face cu un tablou cu adevărat dramatic la Oltchim:

- ajutorul de stat pentru combinat rămâne incert în așteptarea avizului de la Comisia Europeană;
- Oltchim este amenințat din nou cu sistarea alimentării cu energie electrică;
- producția s-a oprit, iar angajații fac greva foamei ca să-și primească drepturile promise.

Practic, guvernul USL a stins lumina la Oltchim. Insolvența, despre care cei din guvernul USL nu au vorbit nicio clipă înainte de alegeri, este modul în care Guvernul se spală pe mâini de problema Oltchim și de drama miilor de angajați. Iar în toată această situație, **ministrul Varujan Vosganian nu uită să-i acuze, cu cinism, pe angajații care protestează pentru drepturile lor că sperie investitorii**. Câtă ipocrizie din partea Guvernului, unicul vinovat pentru îndepărtarea investitorilor de Oltchim!

Acum, la Oltchim, instalațiile funcționează cu intermitențe, iar întreruperea completă a alimentării cu energie electrică pune în pericol siguranța tuturor instalațiilor.

Cele 65 de procente de funcționare a Combinatului promise, ce este drept în campanie electorală, nu sunt de fapt nici măcar 5. De la instalarea unei noi conduceri la Oltchim nu s-a depășit nici măcar într-o zi asigurarea a 5% din capacitatea combinatului.

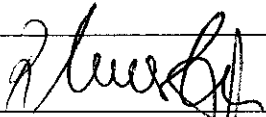
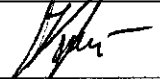
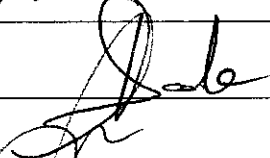
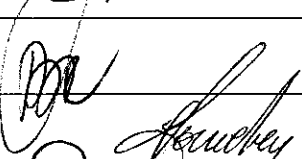
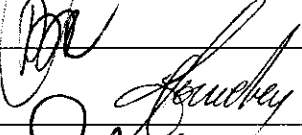
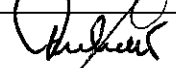
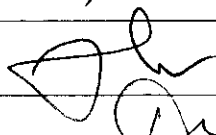
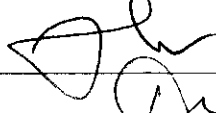
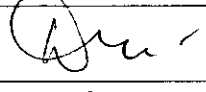
Programul de restructurare judiciară pus la cale de administratorul Gheorghe Piperea ne arată că 75% din creanțele deținute de AVAS vor fi șterse. Astfel, companii de stat, private și statul român, deci fiecare cetățean, vor fi păgubiți cu 600 de milioane de euro. Acționarul minoritar este cel care conduce acum ostilitățile la Oltchim, iar Guvernul Ponta tolerează această situație.

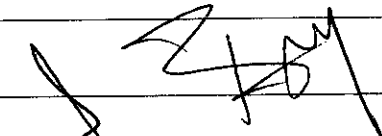
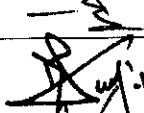
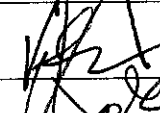
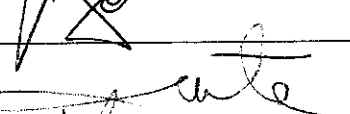
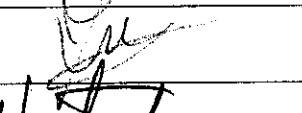
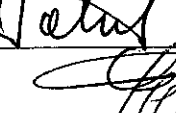
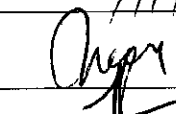
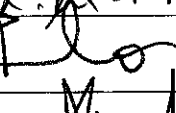
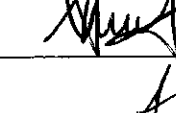
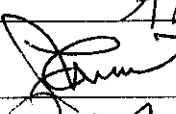
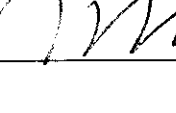
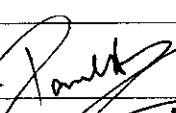
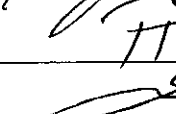
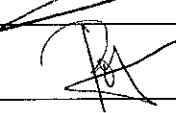
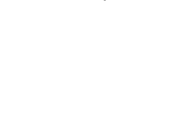
Ce se întâmplă între timp cu cei 3.297 de salariați? Fac greva foamei și sunt jigniți de ministrul economiei și Victor Ponta, cu un cinism rar și criminal. Oamenii de la Oltchim nu au primit nici lichidarea pe luna decembrie 2012 – 4,6 milioane lei, nici avansul pe luna ianuarie 2013 – 2,5 milioane de lei.

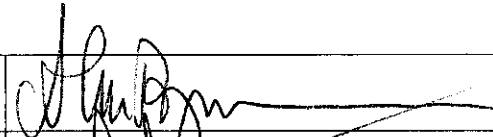
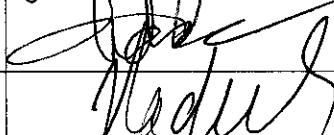
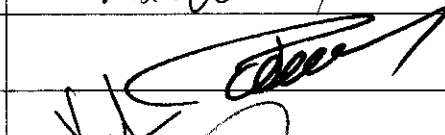
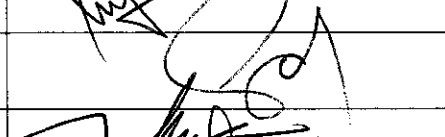
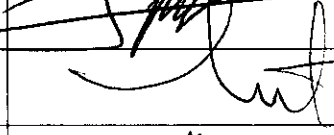
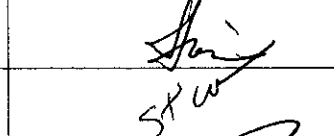
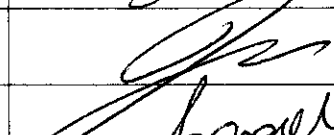
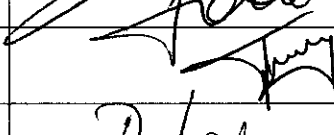
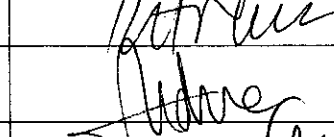
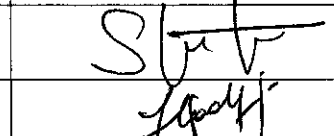
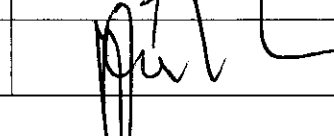
Doamnelor și domnilor, ținând cont de toate cele de mai sus, grupul parlamentar al PDL din Camera Deputaților cere următoarele:

- 1) Asumarea răspunderii pentru situația combinatului Oltchim de către cei doi miniștri incompetenți - Daniel Chițoiu, groparul Oltchim și Varujan Vosganian, ministrul fără nicio soluție.**
- 2) Scuze publice din partea premierului Victor Ponta către salariații de la Oltchim pentru minciunile și cinismul guvernului în relația cu Oltchim.**
- 3) Prezentarea rapidă a planului de redresare/ privatizare a combinatului Oltchim. Angajații Oltchim au dreptul să știe ce li se pregătește.**
- 4) Demararea unei ofensive externe pentru atragerea unor investitori serioși, care să continue și să dezvolte activitatea Oltchim, care să creeze și să păstreze locurile de muncă în regiune.**
- 5) Prezentarea viziunii Guvernului asupra privatizărilor care urmează a fi demarate, având în vedere dosarul negativ al PSD în acest domeniu. Să nu uităm că grupul rus Mechel tocmai a vândut toate combinatele deținute în România pentru 52 de euro. Tragerea concluziilor de rigoare din eșecul Oltchim și atenție mult sporită pentru procesul de privatizare al CFR Marfă.**

TABEL CU SEMNĂTURI
 pentru susținerea moțiunii simple
„Guvernul Ponta – fabrică de șomeri”

Nr. Crt.	Nume și prenume	Semnătura
1.	Anastase Roberta Alma	
2.	Andronache Gabriel	
3.	Ardeleanu Sanda-Maria	
4.	Bălan Ioan	
5.	Bode Lucian Nicolae	
6.	Bogdănici Camelia-Margareta	
7.	Boghicevici Claudia	
8.	Canacheu Costică	
9.	Culețu Dănuț	
10.	Cupă Ion	
11.	Dascălu Constantin	
12.	Geantă Florian Daniel	
13.	Gheorghe Florin	

14.	Gheorghe Tinel	
15.	Gudu Vasile	
16.	Gunia Dragoș-Ionel	
17.	Gurzău Adrian	
18.	Ialomițianu Gheorghe	
19.	Iliuță Vasile	
20.	Ionescu George	
21.	Laza-Matiuța Liviu	
22.	Lubanovici Mircea	
23.	Man Mircea	
24.	Mihăilă Ioan	
25.	Militaru Lucian	
26.	Movilă Petru	
27.	Muntean Mircea	
28.	Nazare Alexandru	
29.	Negruț Clement	
30.	Oltean Ioan	
31.	Paleologu Theodor	
32.	Paul Andreea-Maria	
33.	Pistru-Popa Eusebiu-Manea	
34.	Popescu Dan-Cristian	
35.	Popescu Florin Aurelian	

36.	Popoviciu Alin Augustin Florin	
37.	Preda Cezar Florin	
38.	Rădulescu Romeo	
39.	Roman Cristian-Constantin	
40.	Sămărtinean Cornel-Mircea	
41.	Schelean Valeria-Diana	
42.	Secară Florin Mihail	
43.	Stănișoară Mihai	
44.	Stoica Mihaela	
45.	Stoica Ștefan-Bucur	
46.	Teodorescu Cătălin-Florin	
47.	Toader Mircea-Nicu	
48.	Tomac Eugen	
49.	Turcan Raluca	
50.	Udrea Elena Gabriela	
51.	Udriște Gheorghe	
52.	Urcan Ionaș-Florin	
53.	Vizitiu Sergiu-Constantin	
54.	Vladu Iulian	
55.	Vreme Valerian	